

INCA REVISTA

març - abril 1989 núm. 16 Preu 100 pts.

CASTES AUTOCTONES

PEP GARCIA, PRESIDENT

Des del meu racó

L'ASE D'ESTOPA

ESTIMEM

LA NOSTRA
LLENGUA

LA BONA
CUINA

REDACCIÓ I CONFECCIÓ

Antoni Armengol, Immaculada Cortès, Francesca J. Cortès, Bernat Forteza, Antònia Llobera Torrens, Pere Castelló, Pep Ortega, Antònia París, Paula Dalià i Cati Ramis.

SUPERVISIÓ LINGÜÍSTICA

Bernat Forteza i Jaume Armengol.

COLLABORACIONS

Foto Payeras, Toni Llarg, Joan Guasp, Miquel Monroig, ADENA, Bernardí Seguí, Manel, Paula Valriu, Llorenç Payeras, Sebastià Llabrés i Maria Gràcia.

DIBUIXOS

Sandra.

ADMINISTRACIÓ

Cati Ferrà i Llorenç Sastre.

PUBLICITAT I SIBSCRIPCIONS

Bernardí, Tel. 50 46 93

IMPRESSIÓ

"Apostol y Civilizador"
Petra

DIPÒSIT LEGAL

PM 451-1986.

EDITA

INCA-REVISTA. OBRA CULTURAL BALEAR D'INCA
Apartat de Correus: 156
Tel. 50 12. 25.

NOTA: Les responsabilitats dels articles recauran únicament damunt de llurs autors.

Gràfiques

ROMA

Sant Bartomeu, 115-117

Telèfon 50 25 38

INCA - MALLORCA

Col·labora amb **INCA-REVISTA**

GIMNASIO LA CIMA

MASCULINO - FEMENINO

SALAS SEPARADAS

JUDO - SAUNAS

Abierto de Lunes a Sábados

C/. Torrente, 15 - 1.º

INCA

COMUNICATS A INCA REVISTA

COMUNICAT DE L'OBRA
CULTURAL BALEAR D'INCA

La Junta Directiva de l'Obra Cultural Balear d'Inca expressa la seva més enèrgica protesta contra el Govern Municipal per l'oblit que se'n fa del Reglament de Normalització Lingüística, aprovat fa gairebé 14 mesos. Aleshores l'OCB recolzà publicament aquell Reglament per tal d'esser-ne l'eina escaient de normalització del català a Inca.

L'OCB n'era i n'és conscient de les dificultats d'aplicació del RNL, per això donà un vot de confiança als responsables polítics i esdevingué espectador un temps més que prudencial.

Tanmateix l'evident manca de voluntat política del responsable d'aquesta àrea, na Joana Mª Coll, en particular, i de la majoria municipal, en general, constatada al llarg de 14 mesos, obliga a l'OCB a haver de fer públiques les següents consideracions:

1 - La nostra llengua segueix essent-ne oprimida i discriminada.

2 - L'Ajuntament té l'obligació i el deure de dur a terme el Reglament de Normalització del català, aprovat a Ple per unanimitat.

3 - Cal dotar econòmicament la corresponent partida del Pressupost per tal que el RNL no esdevingui lletra morta.

4 - Cal "crear la consciència social sobre la importància de la co-neixença i l'ús del català per a tots els ciutadans i promoure'l en tots els àmbits de la vida d'Inca". S'ha de dur a termini una campanya per tal de crear l'esmentada consciència.

5 - Per tal que el català esdevingui la llengua usual dins l'Ajuntament cal organitzar uns cursos d'aprenentatge per a funcionaris. Establir proves de català per a poder accedir a les places de l'administració municipal.

6 - L'Ajuntament d'Inca segueix emprant quasi exclusivament la llengua castellana en comunicats, certificats, documents, actes municipals.

7 - No pot oblidar-se la importància dels mitjans de comunicació social. En aquest sentit és de destacar l'anacronisme que suposa la marginació de l'únic mitjà de comunicació escrit integrament en català "INCA-REVISTA", per part del Govern Municipal. En efecte l'article 18 diu: "La producció de premsa escrita en català, en la seva integritat, com eina de normalització, mereixerà el recolzament econòmic i de difusió per part de l'Ajuntament".

8 - Cal potenciar cursos de català per adults, castellanoparlants, etc., amb tota mena de publicitat per tal de donar-los a conèixer.

9 - Tampoc so s'ha impulsat l'ús ambiental del català.

Peluquería Señoras

JUANITA

***

C/. Son Net, 70 - Tel. 50 10 69 - INCA

VIDEO B & C

Servicio de BAR

Gabriel Burguera

Gran Via Colón, 198 - A
Teléf. 505361
07300 INCA

General Moranta, 18
Teléf. 511978
07350 BINISSALEM

Aquest estat de coses fa pensar a l'OCB que la majoria municipal no té el mínim interès per a normalitzar la nostra llengua a Inca. Malgrat tot, n'està disposada a col·laborar, sempre i quan observi un canvi d'actitud a l'Ajuntament.

Junta de l'Obra Cultural
Balear d'Inca

CARTA OBERTA A JOVENTUTS SOCIALISTES D'INCA

Es ben trist que la primera senyal de vida que donen les JS-PSOE a l'actual Secretariat del Consell Local de la Joventut d'Inca, en bon temps de pau i amor nadalenc, no sia precisament un christmas sinó un comunicat de tres folis adreçat a la premsa (per la qual ens hem hagut d'assabentar) en el que s'ens tracta de feixistes, llepaculs i un llarg etcètera d'improperis. Sincerament, això de comparar-nos amb Goebbels, Himmlers, Hitlers i Francos no és que sia una broma de bastant mal gust sinó que denota, amic Rafel, una probresa intel·lectual i moral fora mida.

Si tan disconformes

estàveu (i no dic que no hi pugui haver motius), hi ha camins estatutaris per fer-ho saber (entre cavallers, la premsa és sempre el darrer recurs).

1. Es va sol·licitar de tots els grups membres què dissenyassen un programa d'actuacions del CLJI, les JS-PSOE no es dignaren a escriure una sola retxa, ni tan sols dir res.

2. El Secretariat va ser elegit en una Assemblea democràtica a la qual no assistí JS-PSOE. Que foren coaccionats per Pere Quetglas ho trob una indignant acusació, tan barroera i estúpida (per tothom que el coneix no importará insistir gens) que cau tota sola, però, si més no, haguéssiu pogut venir a denunciar-ho.

3. Insistiem, no calia, en què enviàsseu suggerències (encara les esperam) o que elaboràssiu un programa explicatiu de les vostres activitats (si en teniu cap) per fer-les saber en una campanya de promoció de l'associacionisme (no deguéreu tenir temps). Tot això en una carta que, com a llicenciat en dret, eminència local i illus-

tríssim dirigent (com m'anomenau en el comunicat, moltes gràcies), no hi veig, no paràgrafs, sinó ni una sola coma, ni un accent inconstitucional. Esper que se m'expliqui perquè a mi encara ningú no m'ha dit res.

4. I, en fi, en qualsevol conversa informal haguéssiu pogut expressar-nos aquesta disconformitat i jo vos asseguro que, si volieu fer una moció de censura, no saltres (tan aferrats a la poltrona -això sí que m'ha fet riure-) haguéssim convocat una assemblea ad hoc. Tant és així que encara ara (que oficialment sou membres doncs no ens heu dit res en contrari) no sols no s'ha xerrat d'expulsió per fer quedar el Consell com un pedaç brut, sinó que vos encoratjam a venir a la propera assemblea (en aquesta invitació el Secretariat és unànim) i presentar totes les mocions que volguen; és més, jo des d'aquí oferc el meu vot a Rafel Seguí si em vol substituir com a insidiós i maquiavèlic secretari. De bon di veres. Tot sie perquè l'esquifit entramat de l'associacionisme inquer que intentam reforçar no se'n resenti

ORFEO

ingeniería y sistemas s.a.

INSTALACIONES, PROYECTOS Y SUMINISTROS DE SEGURIDAD.
TODO UN EQUIPO DE PROFESIONALES A SU SERVICIO.

GRAL. LUQUE, 126 - 132

TFNO. 504339 - 503446

per aquesta cafrenada, vull suposar que mal reflexionada, de les JS-PSOE.

Amb això de què hi ha un pacte d'UM i PSM per controlar el CLJ que demostra "el seu caire dretà i nacionasocialista", vos heu passat un pèl Rafelet, no ho trobes? El que tothom ha de saber(i els qui coneixen el monet cultural i social del poble ho sabem prou bé -no és el teu cas, òbviament-) que els qui entràrem en el Secretariat vàrem ser, siem francs, els únics que volgueren aficar-s'hi; Pere Quetglas fou l'únic que es va moure perquè el CL no desaparegués i perquè entràs dins el Secretariat gent des de OJE, ADENA, centristes o comunistes. A mi personalment em va haver d'insistir. Endemés, no ho dubteu, si els del PSM tenguéssim les ambicions oscures i sòrdides que ens atribuïu, ja procuraríem esser en el PSOE, amb molt més poder. Potser alguns sí han donat la passa, a les JEN, però, encara hi ha més ideologia que ambició.

Lo de "servir d'òcilment" la majoria muni-

cipal convendria ho comentassi a Na Joana Maria Coll, amb la qual estam en contacte i punyim per la seva inexistent política juvenil. El que succeeix és que nosaltres no anam de "destroyers", criticam, però col·laborem. El CL és una institució cívica, no política, per ventura tu no ho podràs entendre.

Per altra banda no sé com podeu dir que creim que sou el nostre enemic més ferotge si fins ara no sabiem, gairebé ni que existís a Inca.

Però bé, a voltros l'únic que vos pica és que el CLJI (com ho va fer el Consell de la Joventut de les Illes Balears, motiu pel qual un sol grup el va abandonar: les JS-PSOE) s'adherís a la Plataforma contra el vostre "Plan de Empleo Juvenil" (no és ver que promogués la vaga del 14-D). Però qui s'han pensat esser les JS-PSOE per judicar i immiscuir-se en les decisions de les altres entitats???? El GDEM (al que pertany l'Esplai S'Estornell i les JEI) fou un dels promotors de la plataforma, per a la vostra informa-

ció, però, i si no? Ja els "renyarà" la seva direcció o qui sia encarregat, no, per descomptat, les JS-PSOE. Però, qui vos creis? Jo pens que si hi ha messianisme enlloc és en el sacrosant PSOE. Per altra banda, no totes les seccions juvenils estan sotmeses a la mateixa disciplina d'actuació a que voltros estau avesats.

En fi, vos vull dir que m'ha dolgut aquest comunicat desafortunat i amb molta mala... sang, que no crec que ajudi excessivament a l'associacionisme juvenil. És molt fotut que la poca gent que es remena en aquest poble, no només no rebi reconeixement sinó que inclús pugui rebre poals d'aigua freda tan bèsties com aquest. Potser s'han fet coses malament, però la bona fe que ningú no la qüestionari. Hi ha moltes maneres de dir les coses, vosaltres no l'heu endevinada, confii que tard o d'hora vos n'entemereu que heu pixat fora de test. Si aquesta era una de les 2000 idees del PSOE és bo sabre-ho.

Antoni Alorda, Secretari del CLJI, representant de les JEN-PSM.

Canon

COPIADORAS - CALCULADORAS - M.E.E. - FAX

AVDA. CIUTAT DE LLOMPOC, 146

antes: GRAN VIA COLON.

TEL. 505391 - FAX. 505125

INCA

Inca,
a 27 de Desembre de 1.988

RESPOSTA A JOVENTUTS

SOCIALISTES D'INCA

Els sotasignants volem expressar la nostra preocupació davant l'aparició d'un comunicat de Joventuts Socialistes d'Inca del PSOE(JJ.SS.) a la premsa, per considerar que l'esmentat comunicat és un menyspreu a una organització que lluny d'esser partidista i comptant amb els mitjans mínims de que disposa vol ser un vincle de coordinació i agrupació de totes les associacions juvenils i joves associats per defensar-los davant qualsevol descriminació de la que puguin ser objecte, com també una ajuda davant les institucions donant tota la informació per poder realitzar la seva sense traves da cap tipus.

Consideram que l'esmentat escrit realitza una crítica destructiva que amb falses afirmacions i amb llenguatge grosser i termes despectius com "La seva manera d'actuar ens recorden temps anteriors a la democràcia" o "pactes polítics d'ideologia de caire dretà i gairebé Nacional-socialista" etc... vol fer desaparèixer i donar una imatge equivocada del Consell Local de la Joventut d'Inca(C.L.J.I.), postura que no es compren. Com una entitat com JJ.SS. pot fer gala d'aquesta casta d'escrits quan tots els que firmam voldríem una societat lliure i que es recone-

guessin per part dels estats els drets i llibertats dels joves; com pot mesclar entitats culturals dins pactes polítics quan aqueixes entitats juntament amb altres membres feren un esforç per crear un Secretariat i el C.L.J.I. no desaparegués. No entenem com JJ.SS. i, concretament, el seu secretari general Rafel Seguí pot fer aquestes afirmacions de pactes polítics PSM-UM i de coaccions, com diuen ells, de les que foren objecte per part del president del C.L.J.I. quan a l'Assemblea celebrada el passat dia 1 d'Octubre s'elegí per majoria absoluta l'esmentat secretariat i es consensuà unes línies d'actuació del C.L.J.I., assemblea a la qual cap membre de JJ.SS. no assistí, després de que se'l convocàs per escrit a la mateixa.

El C.L.J.I. de manera democràtica celebra aquestes Assemblees perquè tots els membres expressin les seves postures, disconformitats i punts d'opinió damunt el que ha d'esser el C.L.J.I., doncs ¿perquè JJ.SS. que no fou membre constituent del C.L.J.I. per no tenir representants dins Inca i que posteriorment crear per integrar-se dins el Consell(mesura que aplaudim) no empra els mitjans que posa a la seva disposició els Estatuts i, sí, els mitjans de comunicació amb aquesta casta de comunicats?.

Com pot dir JJ.SS. que el Secretariat utilitza el C.L.J.I. per les

seves maquinacions i interessos propis quan cadascú perteneix a una entitat que li ha dipositat la confiança, com també, la majoria de l'Assemblea i empreen el seu temps mantenint aquest organisme amb molt poques ajudes(i no precisament part d'aquestes ajudes venen de JJ.SS.) i mitjans humans i econòmics i, així, les associacions juvenils tenguin un recolçament institucional, cosa que es va aconseguint, dins Inca; perquè com diu JJ.SS. al seu comunicat es vol tenir bones relacions amb el consistori, no per servir-los dòcilment, sinó per lluitar per la millora de les condicions de la joventut inquera.

Per finalitzar només volem expressar, com ja hem comentat, la nostra desil·lusió i preocupació per aquell escrit perquè el poc que s'ha aconseguit, degut a la dificultat de la problemàtica juvenil, dins l'associacionisme juvenil a Inca pot quedar difuminat i, això, és donar una passa enrera. Si Joventuts Socialistes ha volgut fer un acte propagandístic i donar una imatge d'agrupació juvenil forta dins Inca(lluny de la realitat com sabem tots) amb aquestes afirmacions que no reflexen la realitat, s'ha de dir que consideram aquesta postura equivocada i hipòcrita.

El C.L.J.I. vol donar l'oportunitat, doncs oficialment encara forma part d'ell JJ.SS., que a una pròxima Assemblea amb

crítica constructiva i amb esperit democràtic Joventuts Socialistes expressi les seves opinions i s'integri més sincerament dins l'associacionisme juvenil i, així, aconseguir que el C.L.J.I. es consolidi no durant 2000 anys sinó infinits en la lluita del jovent inquer.

Signat:

Pere J. Quetglas (President del C.L.J.I. i membre d'O.C.B.),

Sebastià Garcias (Vice-president del C.L.J.I. i membre de l'Esplai S'Estornell),

Antoni Alorda (Secretari del C.L.J.I. i membre de Joves d'Esquerra Nacionalista-PSM),

Antoni Llabrés (Tresorer del C.L.J.I. i membre de Joves d'U.M.),

Joan J. Alorda (Vocal del C.L.J.I. i membre de Joves de l'Esplai d'Inca),

Maria Fca. Alorda (Expresidenta del C.L.J.I. i membre de l'Esplai S'Estornell),

Francisca Barceló (Membre de Joventuts Progressistes del C.D.S.),

Manel Navarro (Membre de les Joventuts Comunistes de les Illes Balears),

Joana Redondo (Membre de la Secretaria de Joventut de CC.OO.),

Mateu Mateu (Membre de Joves d'Esquerra Nacionalista-PSM).

OBRA CULTURAL BALEAR
Palma de Mallorca

Benvolgut Srs.,

Us pregam que la publiquem en la vostra revista i que ens n'envieu un exemplar a la nostra adreça.

DECLARACIÓ INSTITUCIONAL DE L'OBRA CULTURAL BALEAR

1 DE MARÇ DE 1989

AUTOGOVERN PLE, ARA

Ja fa sis anys que entrà en vigor l'Estatut d'Autonomia per a les Illes Balears. Transcorregut el termini de cinc anys que preveu la Constitució, és arribat el moment d'ampliar les competències per assolir l'autogovern ple que ens situï al mateix nivell competencial que Catalunya, Andalusia o Galícia. Això significarà assumir competències tan importants com l'Educació (son la única comu-

nitat autònoma amb llengua pròpia que encara no té aquesta vital competència), els Mitjans de Comunicació i altres.

L'assumpció d'aquestes noves competències contribuirà sense cap dubte al fet que les illes Balears deixin d'esser una "província"; serà una eina decisiva per aconseguir la necessària recuperació i normalització lingüística, cultural i nacional; i permetrà augmentar el protagonisme del nostre poble en l'àmbit de l'Estat Espanyol i de la Comunitat Europea.

La realitat del país no permet ajornar aquesta qüestió. L'ampliació de competències s'ha de fer **ARA** mitjançant la via que la Constitució assenyala com a ordinària: la **REFORMA de l'ESTATUT** (la tramitació de la qual ha iniciat el Parlament Balear).

Aquesta REFORMA ens permetrà assumir més aviat i amb més intensitat el ni-

BAR LLABRES

ESPECIALITAT EN TAPES VARIADES

Plaça Santa Maria la Major

INCA

GUARDERIA MENUTS

Avinguda Germanies 43-45-47

Tel. 50 33 87

07300 INCA - Mallorca

MATRICULA ABIERTA

PERSONAL

ESPECIALIZADO

vell d'autogovern que necessitam. I la consecució d'un Estatut d'Autonomia pactat amb l'Estat, no atorgat com el que tenim.

Aprofitant aquesta REFORMA, es podrien modificar determinats aspectes organitzatius de l'Estatut que s'han manifestat aquests anys com a veri-

tablets traves al funcionament de les institucions de la nostra Comunitat Autònoma i que són conseqüència de la tendència uniformitzadora iniciada, a nivell estatal, amb els acords autonòmics de 1981, clixé amb el qual es va redactar l'Estatut que tenim i que ara s'ha de reformar.

L'Obra Cultural Balear demana a les institucions, les entitats i els ciutadans de les Illes Balears que donin suport de manera activa a la iniciativa del Parlament de les Illes Balears de reformar l'Estatut per ampliar les competències fins al màxim d'autogovern.

S'ESCAIRE DISCOTECA
INCA

ABIERTO CADA DIA

BAJOS "BAR SA PUNTA" C/ RENTADORS S/N

Calzados HERRERA

LES OFRECE:

Ultimas modas al mejor precio y su gran surtido en zapatos de piel y deportivos.

LOS JUEVES EN EL
MERCADO DE LA
PLAZA DE ESPAÑA.

Gran Vía de Colón, 188 - Tel. 503696 **INCA-Mallorca**

PARSA-FORLADY

EQUIPAMIENTO DE COCINAS

Pza. España, 24 - Tel. 501013

INCA

Clavells

can Llorenç Rigo

Carretera Palma Inca
Telèfon - 50 46 90

Des del meu racó

EL TRASPLANTAMENT

Vaig llegir l'altra dia que a una dona li havien empeltat el membre més viril de l'home i l'hi havien col·locat ben enmig de les cames, de tal manera que la seva més gran illusió, orinar per la punta, es veuria realitzada. Res a dir. De més verdes se n'han madurat!

I, a l'any 89, cadascú opina com vol, la qual cosa, desgraciadament a l'any 60, aquí, a l'Espanya de les nostres entranyes, no es podia fer o era reservat a uns pocs privilegiats.

El tema no va per aquí, això queda per a les revistes enomenades del cor que, entre Martes i Albertos i nosaltres que els fem el joc, doblen edicions mentre els diaris, llevat dels sports, disminueixen la tirada.

He volgut aprofitar el fet esmentat per a parlar dels empelts polítics perquè, senzillament, estic esparverat.

El senyor Tamames al CDS! Ja ho he dit abans. Tothom orina com vol, però, senyor meu, això sembla un càncer de

pròstata, amb tots els meus respectes.

Recordo la meva època d'estudiant en què parlar de Tamames era inflar el pit, respirar aire net, de lluitador per a la fi de la dictadura, era tenir-li efecte sense conèixer-lo. Era... un munt de coses. I ja ho veus! Al partit de Suárez.

I què me'n dieu dels PEPES CLUB? Això sí que dóna gust al cos polític!. Hom els veu i els sent al seu congrés, el molt que s'estimen, cares conegudes, grassons, tots jugant a demòcrates, fent promeses, demanant el vot, acostant-se a la mamella que creuen més plena.

I al "Califa", el Sr. Juli Anguita, que té un tres per cent dels vots i ja té aires de president.

I a Nico Redondo, esblandint una espasa tan gran que fint i tot Guerra veu perillar el coll.

I als petitons, les minories, que es ficarien al llit amb qualsevol Marta o amb qualsevol Alberto per tal d'aconseguir un parell de milions?

Que me'n dieu de tot això?

FERMÓS.EDIFICANT.ENCISADOR

Mentre, la banca cada dia més plena i els accionistes més contents. Les elèctriques doblant beneficis. I els altres? Sí, home, sí, tu i jo, fent estadístiques per saber qui serà el proper campió de lliga.

Crec que hem perdut el papers i no veig manera de trobar-los, la postura de govern és clara. No té contrari ni se'n veu allà lluny. Els ha sortit un gra, però no durarà gaire. Esteu-ne segurs! Uns quants càrrecs ben repartits, i tots a callar....

Jo hem sento frustrat. De veritat. Vaig equivocar la carrera. Segur que la facultat de Ciències Polítiques n'és plena de gom a gom. És el que està de moda. Del govern a una direcció general. Del PCE al CDS. de femella a mascle, i el poble que ja no sap amb qui es fica al llit.

Amb quina cara ens poden, dintre de poc temps, demanar un vot?

TONI LLARG.

Grup Balear d'Omitologia i Defensa de la Naturalesa
Verí, 1, 3º 07001 PALMA DE MALLORCA Tel. (971) 72 11 05

Associació declarada d'Utilitat Pública
per acord del Consell de Ministres de 19-6-85

NOTA INFORMATIVA

A celebrar el 16 de Març

EL GOB CONVOCA UNA NOVA MANIFESTACIO PER CABRERA

A la vista de la sortida que el Ministeri de Defensa pretèn donar al llarg contensió sobre Cabrera, i que consisteix bàsicament a tornar a la situació de sempre, amb l'agreujant d'involucrar i fer còmplices institucions com el Govern Balear, l'Ajuntament de Palma i el Consejo Superior de Investigaciones Científicas; ara el GOB anuncia la convocatòria d'una nova manifestació a favor de la immediata declaració per llei de Cabrera i aigües envoltants com a primer Parc Nacional marítim-terrestre de l'Estat.

La manifestació tindrà lloc el proper 16 de Març (dijous), a les 8 del vespre, amb concentració inicial al Passeig del Born.

El cartell de convocatòria, que pròximament estarà al carrer, inclou els següents lemes:

- NO a les maniobres militars
- NO a la permanència de l'Exèrcit
- NO a la burla d'un acord unànim del Parlament Balear
- NO a la tergiversació dels informes científics

- SI al Parc Nacional marítim-terrestre.

Tintorería INCA

C/. Pau - 10 - 50 43 16

C/. Costitx - 7 - 50 10 35

INCA

CASH CUESTA

*Todo en limpieza y perfumería a
precios de almacén. Los mejores precios.*

OFERTAS CONSTANTES

C/. Mancor, 31 - Tel. 50 47 15

INCA

CASTES AUTOCTONES

PERDREM L'OPORTUNITAT?

Deixarem perdre l'oportunitat d'obrir un camí en les activitats del sector primari de Mallorca? Això pareix, si ens atenyem al que s'està fent des dels estaments implicats: la producció de sobrassada, la ramaderia porquina, l'administració i d'altres per arribar a l'aplicació d'una denominació d'origen per a la sobrassada de porc negre mallorquí. Poca coordinació en un joc d'interessos no gens ben encaminats.

No hi ha al camp mallorquí cap producció majoritària que es pugui tipificar com a mallorquina i respongui a una normativa. Si n'hi ha de produccions majoritàries, coordinades i que fins i tot s'exporten. Però no n'hi ha cap amb una garantia d'origen, de qualitat que tenguí consell regulador, anomenada i reconeguda fora de l'illa.

Què podem perdre si no aconseguim aquesta denominació d'origen?

El primer que podem perdre és la sobirania i la "pàtria potestat" del mot sobrassada, ja que de sobrassada se'n fa fora de les illes, i allà es podria fer un registre o fins i tot una garantia d'origen o específica, i aquí quedar fora d'ella.

També es pot perdre la raça autòctona de porcs. Raça de porcs especialitzada com poques en la fabricació d'embotits. Es tударan els recursos agrícoles que aprofita el porc mallorquí, els figuerals no rebran, car l'embotit de porc mallorquí estimula la selecció del nord d'Europa, quant a material animal. Les truges pasturen dins garrigues i ermassos, i no depenen dels pinsos composts, a base de material brasiler i d'Estats Units d'Amèrica. Els porcs s'engreixen dins les solls que adesiara hi ha per les finques, sense dependre dels projectes de granges amb tecnologia i mobiliari forà. També l'alimentació dels porcs grassos es fa amb farina d'ordi, figues, sigrons i d'altres produïts a l'illa. La titularitat de les ramade-

ries, no correspon a companyies integrades, la majoria amb capital forà, sinó que moltes finques de Mallorca són aptes per a la cria del porc mallorquí.

A les matances hi hauria d'ésser el porc blanc i el mallorquí. Potser s'havia de pagar un sobrepreu del porc mallorquí, però doblaran el preu per la sobrassada amb denominació d'origen. De fet la sobrassada de porc mallorquí, ja ara, sense més garantia que la dels honrats fabricants, es ven al doble de cara que la normal.

També els fabricants de pebre bord, a partir de pebres de Tap de Corti, varietat de pebre de Mallorca, amb especials qualitats per a la composició de la sobrassada, s'adonaran que

té sortida, un producte de qualitat, sembrat i transformat a l'illa.

Les granges de porcs no tenen per què tenir un desfase del seu negoci, ja que actualment i, segons un informe de la Conselleria d'Agricultura, només d'un 10-20% de la producció de l'illa passa a la transformació industrial, la resta es consumeix com a carn fresca. Llavors la carn i matèria prima per a la sobrassada es majoritàriament de la Península. Això reforça la dualitat: porc mallorquí-embotit, vers porc blanc de granja-carn.

PORC MALLORQUÍ.

- sacrifici 18-20 mesos.
- alimentació del medi.
- molt de greix.
- pluralitat de criadors i engreixadors.
- destinació més adequada. Embotit.

PORC GRANJA-races foranes

- meyns de 8 mesos.
- pinsos compots.
- poc greix.
- la majoria circuit integrat. Carnisseria.

Tindrà l'Administració el valor d'afrontar totes les pressions i donar una oportunitat al sector ramader de l'illa

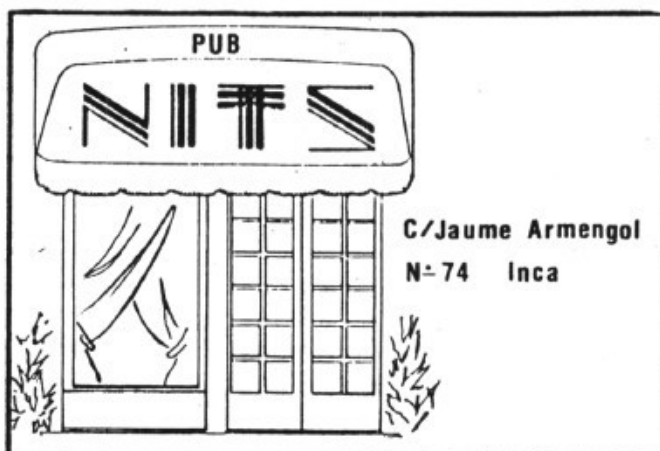
per tal que no s'hagi d'empeguir, anant a cercar les subvencions i ajudes i altres formes d'aguantar d'una manera artificial la gent que té una feina digna i la de sofrir el doble joc d'una opressió consentida i per altra banda l'ajuda artificial per la subsistència?. Amb el reconeixement de la denominació d'origen de la sobrassada de porc mallorquí, el pagès ramader tindrà un ajut, però digne, se'l guanyarà cada dia, sense anar a cercar subvencions.

Per parallelisme veiem com les regions

productores d'aliments amb reconeixements d'origen són riques, amb un nivell de vida, cultura i dignitat elevat. Exemples coneguts: la regió de Xampany i Roquefort a França, La Rioja, Area de Jabugo, Xerès, Maó, ... No fa falta anomenar a què es dediquen, aquestes regions.

QUALQUE DIA ELS RAMADERS MALLORQUINS VIURAN SENSE SUBVENCIONS GRÀCIES AL PORC NEGRE I A LA SOBRASSADA?

Llorenç Payeras i Capellà
Tècnic Agrícola.

MINICOLÒNIES AMB S'ESPLAI S'ESTORNELL

El Club d'Esplai S'Estornell com cada any duu a terme una sèrie d'activitats que componen la programació del curs 88-89 entre elles els nins de 11 i 12 anys que formen els grups "Males Herbes" i "Xirimoies" respectivament, realitzarem unes minicolònies amb l'objectiu d'aprendre tècniques d'acampada i cuina, per aquest motiu vam haver de cercar un lloc oportú per poder dur a terme amb èxit les dues coses així acamparem a una finca molt a prop de Santa Magdalena a on poguérem aprendre a montar tendes, fer nussos, a més de classes teòriques de socorrisme i excursionisme.

El vespre, devers les 10'30 h. una lluna plena ens acompanyà per pujar al puig a on vam fer una vetllada dedicada al teatre improvisat..

Durant la nit s'emoció de dormir en tendes i d'encendre i apagar les llanternes feren que descansassin poc i que més d'una tenda anàs per terra, però no va impedir que l'endemà tal i com

s'havia programat, els nins aprenessin a fer ous farcits, pastís de fulls i de xocolata, brou, sopa farcida i croquetes per després dinar.

No cal dir que va ser un cap de setmana

complet, convivència, companyerisme i saber disfrutar de les petites coses són vivències primordials que ajuden a créixer i a fer persones. Creiem que entre tots ho aconseguirem.

Espira focs

LLIBRES

Bisbe Llompart, 127 - Tel. 50 25 35

07300 INCA - Mallorca

AL VOLTANT DE LA MUSICA

Música. La definició més coneguda entre la gent -almanco, entre el músics- d'aquest fenòmen és la següent:

Música és l'art de combinar els sons amb el ritme.

-Els sons són numerosos, i las maneres de mescla entre ells es multiplica encara molt més.

-Amb el relatiu als ritmes passa el mateix.

-L'art de combinar, és el gust que pugui tenir el compositor de fer la baralla, tenint en compte l'experiència i els coneixements d'ell. Coneixements de les lleis i dels mitjans per emprar.

L'art és, en grau ínfim, una simple imitació de la naturalesa. No tan sols la simple imitació de la natura exterior, sinó també de l'interior.

Al nivell més alt, l'art s'ocupa únicament de reproduir la natura interior.

En tots els graus la imitació del model, de la sensació o del conjunt de sensacions és només una presició relativa; per una part, a causa de la limitació de la nostra capacitat, i per l'altra -conscient o inconscientment- perquè el material de la reproducció és di-

ferent del material de la causa; per exemple, en el cas de la música, pot ocórrer la reproducció de sensacions visuals o tàctils amb els materials propis de les sensacions auditives; sons ritmes; **Música...**

Sebastià Llabrés

UN LLIBRE PER A LLEGIR

Una tria de les darreres novetats editorials en llengua catalana:

*JOCS AFRICANS.- Ernst Jünger. Traduc: Marta Pera. Edicions 62
Jünger ens endinsa dins la preocupació de l'home per totes les situacions que l'envolten. Reuneix amb un mateix personatge el monjo i l'aventurer, el moralista i el poeta.

*LES AUS.- Margalida Pons. Edicions 62
Aquesta obra, guardonada amb el premi Ciutat de Palma 1987, confirma, una vegada més, la sensibilitat d'aquesta jove poetessa mallorquina.

*PORTES OBERTES.- Leonardo Sciascia. Traduc: Assumpta Camps. Edicions 62
Una reflexió sobre la pena de mort dins el marc de la Sicília feixista, escenari i matèria prima d'un fet que ens mostra la desolació i la indignitat d'una època de negociacions de justícia i llibertat.

*OBERTURA CATALANA.- Miquel Martí Pol. Editorial Empuries
Dins "Obertura Catalana", obra a cavall entre el dietari personal i la novel·la, M. Martí Pol ha escrit aquí l'obra més sincerament humana i més íntimament personal de

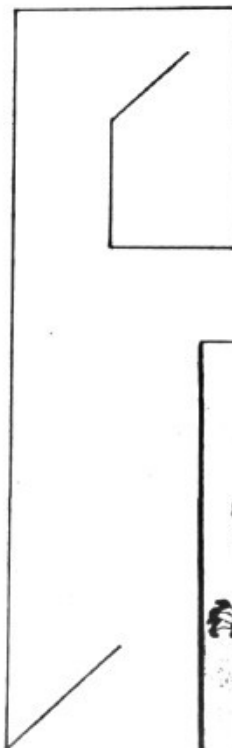
totes les seves: les idees, els sentiments, les vivències, els fets més decisius en la vida del poeta.

*FOCH-Y-FUM.- A cura de Joan Font i Roig i Sebastià Serra i Busquets. Ajuntament de Palma.
Un estudi i selecció de textos del setmanari que, des de 1917 a 1936, amb el seu to còmic, sarcàstic i gruixut, produí un gran impacte a la societat illenca de l'època.

*EL CARNAVAL A PALMA. Com era abans.- Caterina Valriu Llinàs. Ajuntament de Palma.

Una aproximació a les festes de Carnaval a Ciutat de Mallorca des de finals del segle passat fins a la guerra civil. Les disfresses, els balls, les Rues, els menjars, les bromes i altres aspectes del Carnaval a Palma.

Paula Valriu

BENZALEL, Binicael o Benicabel fou rahal de Qanârusha, en temps de la dominació àrab. Quan la Conquesta pel Rei Jaume d'Aragó, els catalans la denominaren Rubines, Parròquia de Santa Maria de Rubines. Etimològicament aquest nom probablement ve del llatí "rupinas" (paratges roçosos).

Més tard, quan el Rei Jaume II de Mallorca fundà la vila en el 1300 fou desplaçada l'antiga Parròquia a l'alqueria de Binissalem situada més prop del camí real. Vora aquest camí que enllaçava les badies hi varen néixer tot tipus d'albergs per allotjar als caminants i donar cobro a les bèsties que utilitzaven.

L'aconteixement que es conta amb aquest treball titulat "JO SÓC EL REI" està basat en fets històrics enllaçats amb la fantasia literària.

Realitzant un treball d'ordenació de documents a la sala del Patrimoni Reial de l'Arxiu Històric del Regne de Mallorca, en freqüència apareixien papers on el nom de BESTARD I BASTART de Binissalem es singularitzava. Al lloc de Lloseta, dependent durant molts d'anys de l'antiga Parròquia de Rubines, sempre hi apareix un "Bastart" cobrador de delmes o rebuts...

"A Jaume Bastart de Lo Hostorell per..."

Vull dir amb això que la meua fantasia literària pot ser no tenguí enllaçament de cap tipus amb els aconteixements que possiblement succeïren, però això és molt difícil averiguar-ho mentres no es trobin documents escrits que donin testimoni.

Don Guillem Martí, Don Jaume Capó Villalonga i En Llorenç Gilabert de La Portella, trilogia erudita de la Història de Binissalem, en els seus treballs d'investigació, quan ens descriuen llocs o fets, per fer-les agafar la pàtina que autentiqui la veritat històrica, ho fan daurant la tinta, embellint la prosa. Tothom sap que el millor de la literatura és la creació imaginària dels personatges i de les coses que fa el lector. L'autor conta, exposa, crea per ell la fantasia. El lector rep suggerències que el motiven i a partir d'aquí també crea imatges, indumentàries, llocs i coses...

Record que un dia que llegia públicament "Ja més no nasqué Senyor" (Premi Sineu) davant un auditori local vaig sentir unes rialles molt fortes quan llegia: "Les germanes del Papa pareixien afamegades...". Acabada la lectura, girant-me cap al lloc d'on havia sentit l'exclafit em vaig donar compte que hi havia dos capellans: el rector de Sineu i Don Miquel Ramis Alonso.

Vull dir amb tot això que la imaginació de l'home es desbordà acaramullant matisos xocants i exclafà amb una rialla sonora. Possiblement a altres persones de l'auditori, la parrafada de referència no les va immutar.

Cadascú imagina d'acord amb els seus coneixements, vivències i somnis: Fou així o no fou així? ... És llegenda popular o és el que ens agradaria hagués succeït?... El que sia, cada qual digui el que trobi.

Apart d'aclarar que el desenvolupament històric d'aquest

BARTOMEU VALLESPÍ I AMENGUAL

JO SÓC EL REI

treball queda a l'ombra de la fantasia, hi ha que afegir, per aquells que tenen la pell fina i perquè no s'irritin, que en aquell temps, ésser fill bord de Senyor, amb el dret de pernada, honrava. Per tan, molt més havia d'honorar ser fill de rei o descendent d'ell.

OBERT TOTS ELS DIES, DIUMENGES I
FESTIUS. FINS A LES 10 DE LA NIT

CANONIGO PAYERAS, 39
PROP DE S'AMBULATORI
INCA
TELF. 505290

INCORPORACIO CONSTANT DE NOUS TITOLS

L'ASE D'ESTOPA

Setena Cavalcada

Setena cavalcada

Per Jarony Gauseph

A peu no s'hi pot anar. En bicicleta, menys. I si ens desfressassim de naufrags? O de fracassats del cul? No hi havia dubte de l'enorme quantitat de dubtes que ens enrevolten el barret fins a fer-nos explossionar el cervell central. Hem vist persones, pels carrers de ciutats estranyes, deambular forassenyades per les aceres d'enfront sense la més mínima preocupació pels nostres deutes. Ho hem vist i ho hem oït i ho hem paupat: I què? Les tertúlies no són el que eren, ni ho tornaran a ser pus mai. No existeixen tertulaires de pes, no existeixen cafeteries adequades per reunir el suficient nombre d'ovelles per menjar-se tota la pastura existent. Tampoc els calcetins de n'Ingrid fan joc amb tot el que estam dient al mig de la Plaça. La Placa d'Orient, naturalment. De l'autèntic Orient d'Orient.

Per poder córrer fort no són indispensables bones cames ni bones cuixes ni bons peus. Per poder córrer amb força i velocitat és necessària una bona alimentació integral i que baixin els impostos.

Vuitena cavalcada

Després d'haver-li dit que ens trobam bé, que ja hem acabat pagar tots els terminis del cotxe i que la programació televisiva és un fàst-

tig, què més li podem dir? És difícil prosseguir la conversa. I més encara, si aleshores un mussol de roca ens contempla des d'alt del campanar. Així que tot plegat, millor deixar-ho anar a casa de l'oncle ombrívol i tafaer. Que n'aprenquin d'una vegada, que sàpiguen amb qui parlen, que sopin de paella valenciana si és això el que les ve de gust. A no saltres, què?

De totes maneres, hi ha una cosa a dir: les caputxinades del 19 no són més que caputxinades del 19. Sabates blanques no duren gaire. Camises blaugranes porten mala sort. Cavalls vermells condueixen a la mar fosca. Homes estúpids no tenen fred. Dones submises és el que cal.

Si fossin dotze aniria millor.

Novena cavalcada

Així que es va amagar dins l'Església per poder imitar en Rodolfo

Valentino i fer unes bones sopes de matances, però en aquell instant va sentir a dir que la ràdio deia que s'havia mort l'ase i aleshores s'empipà i ja no tengué ànims suficients per ficar els peus dins el riu. De què anam, aquí? Que s'ha apagat el llum? Idò que vengui el batle i arregli tots els desperfectes, que per això està, per arreglar-ho tot i no emprenyar-nos més.

Després d'aquesta sessió cinematogràfica va decidir que l'embalssamassin de viu en viu per

poder-se divorciar de la mula més que mula de la seva dona. Tots els que havien emigrat feia anys a Nova Zelanda feren mambelletes a rompre i no el mataran per compassió. Tot aquell casser no servi de res, perquè en Polilomus IIIIV no ha va volar signar. Afortunadament en Popilomus XVX ho signà un segle abans i així el futur no va ressentir-se del dol present que havia passat.

"No res, no res", deia tothom quan sortien del teatre.

ESTIMEM LA NOSTRA LLENGUA

ORTOGRAFIA SENZILLA:

El Tall de mots al final de línia

¿Com hem de separar una paraula al final de línia si no ens cap sencera a la mateixa ratlla? En primer lloc cal separar el dígrafs o grups de consonants:

ss	:	pas-sar
rr	:	cór-rer
ll	:	excel-lent
tx	:	despat-xar
tj	:	plat-ja
tg	:	fet-ge
ix	:	moi-xa
sc	:	adoles-cent

Per altra part, tenim els dígrafs ny, ll, gu, qu, que no poden segmen-tar-se, és a dir, han d'escriure's units:

ca-nya,perse-guir, ca-lla, pa-quet.

Tampoc podem deixar sol un signe vocàlic o consonàntic al final o principi de ratlla. Així, per exemple, el mot àvia, no pot separar-se en cap cas, a no ser que si el precedeix l'article: l'à-via.

També separarem els mots compo-sos, i convé separar-los amb els dos elements que els integren: nos-altres, super-abundant,in-alterable, bes-avi, trans-atlàntic.

En tots els altres casos hem de respectar les unitats silllàbiques:

te-a-tre, ra-ci-o-nal, ci-èn-ci-es, etc.

B A R B A R I S M E S

Seguirem parlant dels barbarismes, d'aquests mots manllevats d'altres llen-gües sense tenir-ne necessitat. En el nostre parlar colloquial, es sent molt sovint paraules calcades del castellà. No cal imitar-les: nosaltres tenim les nostres.

Mal dit

Ben dit

Cabalgar	Cavalcar
Caballitos	Cavallets
Cabecera	Capçalera
Caixa d'ahorros	Caixa d'estalvis
Calabosso	Calabós
Calderilla	Menudalla
Caldo	Brou
Calentar	Escalfar
Calentura	Febre
Caligrafia	Calligrafia
Calis	Calze
Callos	Tacons
Calvo	Calb

LA INSTÀNCIA (Escrit Oficial) (1)

Molt sovint ens hem d'adreçar mitjançant una instància a qualque entitat pública. Com tots sabem, la instància és un escrit o sol·licitud d'ordre oficial.

L'estructura bàsica d'una instància és:

1.- Tractament i càrrec de la persona a qui la instància s'adreça.

2.- Encapçalament (identificació de la persona sol·licitant).

3.- Moll o nucli: fets que la justifiquen i sol·licitud pròpiament dita.

4.- Peu: fórmula fixa de petició.

Aquí en teniu un model:

Senyora regidora de cultura:

El sotasignat .....,
natural ....., on va néixer el dia
.... de ..... del ....., amb D.N.I.
....., respectuosament us

EXPOSA: Que la normalització en aquesta ciutat encara no és un fet i que el reglament de normalització lingüística que el consistori va aprovar no dóna el fruit que hom esperava. Bona part del poble es sent defraudat; per la qual cosa us

DEMANA: Que vostè i el seu consistori faci les gestions necessàries per a dur a terme el reglament, que bona falta ens fa.

La qual cosa espera d'obtenir.

....1 de març de 1989

(Signatura)

(1)Curs de llenguatge administratiu. C.Duarte i Monserrat. Ed. Teide. Barcelona.

LA NOSTRA FAUNA

Ens trobam dins un temps en què desconeixem mots que a hores d'ara han estat arraconats o oblidats per molta gent, sobre tot, per les persones que han deixat la ruralia o han viscut sempre a la ciutat. Per això, és útil recordar alguns dels noms d'animals domèstics.

<u>Mascle</u>	<u>Femella</u>	<u>Petitó</u>
Colom	Coloma	Colomí
Gall	Gallina	Pollet
Boc	Cabra	Cabrit
Porc	Truja	Porcell
Bou	Vaca	Vadell
Abellot	Abella	Poll d'abella
Ca	Cussa	Quissó
Ase	Somera	Polí

N'hi ha molts més d'animals domèstics, però, només hem triat una petita mostra. Si voleu completar la llista, consultau la gramàtica "El català en fitxes/3" de Josep Ruai i Vinyent. La podeu obtenir a qualsevol llibreria.

E N D E V I N A L L E S

Tenc una ala i gens no vol,
tenc cant i no cant gens
i en el Regne de València
faig vida contínuament.

Els homes les fan
per les dones és;
quan entren fan mal;
quan surten no res.

En un dia, si ho repares,
una vegada em veuràs,
dues en un setmana
i en un mes no en trobaràs.

Les solucions d'aquestes endevinalles les podeu fer-nos arribar a Inca-Revista. Hi haurà grans premis per als guanyadors.

MESURES: ELS PESOS

Us donam tota una sèrie de pesos que s'han usat a Mallorca. Dintre del món de la ruralia encara s'empren algunes d'aquestes mesures que ara mateix us oferim.

G R A: Unitat de pes antiga, equivalent a una setzena part de l'argenç i a la vint-i-quatre part d'un escrúpol, i en el sistema decimal a cinc centígrams.

A R G E N Ç: Una setzena part d'una unça. Equivalia a 2'119 grams.

Ò B O L: Pes usat en farmàcia, equivalent a mig escrúpol o a dotze grams.

U N Ç A: Pes equivalent a la dotzena part d'una lliura, o sia, uns 33'917 grams.

L L I U R A: Unitat de pes que generalment es considera dividida en onze unces i equival a 407 grams. També hi havia la lliura prima, medicinal o d'apotecari que equivalia a 345 grams. La lliura carnissera era de 1.200 grams.

T E R Ç A: La tercera part d'una lliura carnissera. La terça va ésser d'uns 400 grams aproximadament i es divideix en 12 unces.

A R R O V A: Equival a 10'175 quilograms, o sia, 25 lliures.

Q U I N T A R: Uns 40'7 quilos o 100 lliures; i es divideix en quatre arroves: El quintar mètric: pes de 100 quilograms.

C À R R E G A: Unitat de mesura, que té diferents valors segons l'objecte mesurat i segons les comarques, però que en general correspon a la quantitat que pot portar una bèstia. Aproximadament la càrrega pesava 122'10 quilograms, o tres quintars, com també 300 lliures.

Fonts col·luctades: DCVB i Els nostres arts i oficis d'antany. Tom VI de Joan Llabrés i Jordi Vallespir.

LA NOSTRA HISTÒRIA

Nom de les Balears

Els fenicis designaren a Mallorca amb el nom de "Clumba" i el de "Nura" a Menorca. El nom de les Balears no és prou segur la seva procedència, es pensa que podria venir del grec "Ballein" que vol dir "tirar pedres". També un altre topònim per a designar Mallorca i Menorca va ser "Gymnesies" que vol dir "la terra dels qui van nus", mentre que Eivissa i Formentera eren anomenades "Pitiüses".

Els romans anomenaren Mallorca com a "Balearis Major" i Menorca com a "Balearis Minor". El nom de "Majorica" és d'origen romà del qual deriva l'actual Mallorca.

Obres consultades:

Història de Mallorca, de Pere Xamena.

Història de Mallorca Volum I de Jaume Alzina, Aina Le-Senne, Camilla Blanes, Antoni Limogi, Pere Fiol i Antoni Vidal.

Historia de las islas Baleares de Gabriel Alomar Esteva.

Bernat Forteza

ADENA: Estimem la natura.

CASTELL D'ALARÓ

A la tarda del 21 de Gener el Grup Adena Inca va sortir d'acampada al Castell d'Alaró. Carregats amb la motxilla, el sac i el menjar es van disposar a pujar dalt de la muntanya. Al matí es va començar a ensenyar als joves les Tècniques d'Aire Lliure, concretament les tècniques d'acampador podent ells mateixos posar en pràctica les ensenyances que havien rebut prèviament: escoltaren les explicacions, recolliren apunts i notes i van fer "rap-pel".

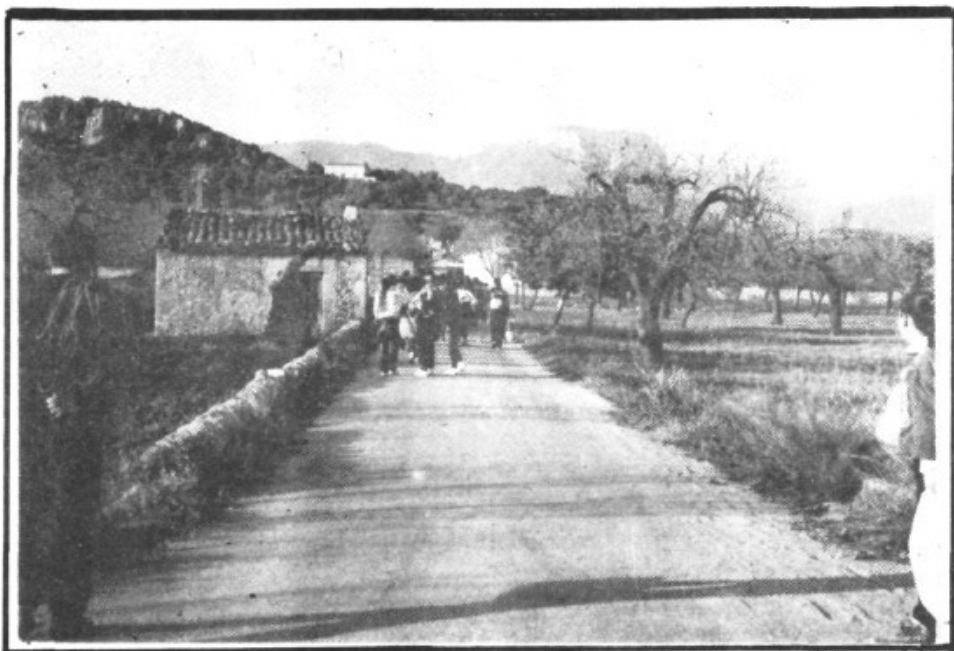
JORNADES D'AVALUACIÓ

Dia 28 de Gener van tenir lloc les Jornades d'Avaluació al Santuari de Montision a Porreres, per decidir la línia d'actuació del Grup Adena a partir de Febrer. Aquestes jornades les podem considerar de molt positives. Es discutiren diferents punts, entre ells:

- Obertura d'un nou local del GEAI com un autèntic Casal de Joventut.

- Realitzar campanyes d'exhibició, aire lliure i publicitat per a donar a conèixer què és el GEAI.

- La Junta Directiva ha d'estar preparada per a realitzar el seu càrrec corresponent.

- El Departament d'Atemp-tats Ecològics ha de complir amb la seva obligació de ratificar les denúncies d'altres grups ecològics existents a les Illes, mitjançant informacions a la premsa, ràdio i TV.

-La creació de tres noves seccions:

* Banda de tambors i cornetes

* Secció d'Espeleologia

* Secció de Salvament i Socorrisme.

- I per últim aconseguir la promesa feta al VIIIè. Aniversari del GEAI de comptar prest amb 501 socis actius.

5 carrosses, entre elles la dels dominós, bruixes, bombers, carrossa de la tercera joventut i el tanc ecològic, i 3 comparses.

El més destacat fou el tanc ecològic, per reivindicar els drets de la nostra illa de Cabrera com a Parc Natural.

Naturalment aquest treball no s'hagués pogut dur a terme sense la col·laboració de la Junta Directiva, socis i amics, tenint com a punts bàsics l'amistat i el companyonia.

ALTRES ACTIVITATS

Dia 18 i 19 de Febrer va tenir lloc al camp- treball- estudi al Puig de Maria(Pollença).

I dia 26 l'Excursió Popular a Valldemossa: "Ermita de la Santíssima Trinitat".

R U A

El GEAI amb motiu de la RUA 89 va preparar

ACTIVITATS PROGRAMADES

MARÇ

11 - Inici del Curs d'Ornitologia.

17 - Commemoració del Dia de l'Arbre.

18-19 - Commemoració de la II Diada Forestal a Sta. Magdalena. Activitats: redaccions i dibuixos.

ABRIL

3-28 - Campaña Escolar d'Educació Ambiental.

8 - Curs d'Ornitologia.

15-16 - Camp-treball-estudi al Parc Natural de S'Albufera. Visita a les Coves de Sant Martí i al Parc Natural.

30 - Excursió Popular al Puig Major.

CRIDADA A LA JOVENTUT

Jove! sí, a tú em referesc. Si estàs avorrit sense fer res o tu que fas feina i desitges esbargir-te o tu que estudies i necessites un poc de descans, **vine!**. Què et pot oferir el GEAI?

El Grup Adena Inca té com objectiu cabdal la defensa i la conservació de la Naturalesa, per aquest motiu ens proposam acurar-la. Com?

- Fent estudis damunt l'espai natural (camp-estudi-treball).

- Xerrades informatives.

- Informacions radiofòniques (recordem el programa dominical ROPIT a Ràdio Balear).

- Acampades (tirolina, rappels, concursos...), i excursions amb l'avantatge de conèixer un poc millor la nostra illa i així mateix desenvolupar-se en un ambient d'amistat i companyonia.

Tot això i més et pot oferir Adena Inca. Si estimes la naturalesa no ho dubtis més i participa de les seves activitats. A part dels premis (equips complets de camping) que pots aconseguir, adquiriràs nous coneixements i fortificaràs el teu esperit de viure.

ESTIMEM SA NATURA

Departament de Campanyes i Publicacions

PERELLÓ

AUTOESCUELA

Preparación para la obtención del los permisos de la clase:

A1, A2, B1, B2, y C1 (Camión)

Clases TEORICAS y PRACTICAS durante todo el día

Bisbe Llompart, 111 Entl°. Tel. 50 28 64. INCA

Guarderia Sol Tènt

General Luque, 85 (esq. Torreta) - Tel. 50 02 23

INCA

MOTO SERVICIO HORRACH

AGENCIA OFICIAL YAMAHA

LO NUESTRO SON LAS MOTOS. SERVICIOS OFICIALES: MOTO GUZZI, BENELLI, VESPA, VESPIÑO, GILERA, MOBYLETTE, DERBI, APRILIA, PUCH.

REPARACION DE MOTOCICLETAS Y VELOMOTORES

AVDA. JAIME I, Nº 94 TEL: 50.05.22
07300 - INCA (MALLORCA)

VINOS SA QUARTERA

E.S. 36.9374 / P.M. VINO DE MESA E.E. 5.861 - P.M.

4 L. TINTO 16°

Antonio Fluxà, 70 (Esq. Pza. Sa Quartera) - INCA

¿Què me'n diràs?

Sóc de l'opinió que tu i jo, jo i tu rigués-sim una estoneta. Heus aquí l'oportunitat de demostrar el nostre nivell humorístic. Seré breu.

Però, hi ha un problema. ¿De què me'n puc riure? Hi ha tantes i tantes coses que em fan riure. Gent hi ha que se'n riu de l'esbucament d'un veí i, fins i tot,

de l'esfondrament de la seva pròpia casa. Tot pot fer riure. Però també hom pot esclatar-se de rialles amb un embull de paraules o embarbussament. Un ximple, o complicat acudit, t'agradaria.

Et pot fer gràcia un còmic en què la gent tengui coberts els genolls i els canells i, potser, tan sols veure reflexat a una caricatura el rostre exagerat d'un personatge popular.

¡Quin goig!

Així mateix, et pot fer gràcia qui escriu aquestes coses.

Però també comprenc que a tu no t'hagi agradat la iniciativa de fer més participativa aquesta revista. ¿Què hi farem?.

Doncs bé. Et propòs que em facis arribar, si et va de gust, totes les històries que t'hagin fet riure o, simplement, t'hagin divertit. Potser demostrarem que entretenir en la nostra llengua no és tan difícil.

Lliura'ns a INCA REVISTA, apartat de correus 156 de la nostra Ciutat tot el que pugui posar en pràctica aquest projecte. Es publicaran per rigorós ordre d'arribada.

¿Què me'n diràs?

B. SEGUI.

Inca, 27 de gener de 1989

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Sr./a. _____

Adreça _____

c/ _____ Núm. _____ Pis _____

Codi Postal _____ Població _____

Telèfon _____

Subscriber col·laborador 6 números de la revista **Inca-Revista**, al preu de 1.000 ptes., que pagarà:

*contra rebut a domicili

* amb càrrec al compte bancari/d'estalvi

Banc/Caixa _____

Agència/Oficina _____

Cte./Lta. núm. _____

Signatura _____

_____, _____ de _____ 19____

CÉNTRO DE
RECONOCIMIENTO

MEDICO
PSICOLOGICO

MOYA - TORRANDELL

CERTIFICADOS CARNET DE CONDUCIR
Y PERMISO DE ARMAS

Formentor, 11 - 1.ª (PLAZA DEL GANADO)

Tel. 50 57 15

(Facil Aparcamiento)

I N C A

VILANOVA

PAPELERIA Y
LIBRERIA

INFORMATICA Y
MUEBLES OFICINA

Costa y Llobera, 208

07300 INCA

Hostals, 47

☎ 502880

☎ 504229

La primera paraula que pronunciarà aquest nin serà en mallorquí.

Els infants que ara neixen a la nostra illa són ciutadans del món per dret propi. La paulatina desaparició de les fronteres, l'expansió dels mitjans de comunicació i l'agilització dels transports, posaran a l'abast de tots aquests infants la possibilitat de visitar o de fixar la residència a qualsevol lloc del món. Per tot això no hi ha res tan important com

oferir-los, des de molt petits, la possibilitat que siguin vertaderament conscients de la seva pròpia identitat i que puguin sentir-se dignes hereus de tota la riquesa de la nostra cultura. La normalització de la nostra llengua i el coneixement de la nostra cultura és l'únic camí perquè puguin aconseguir-ho. La nostra obligació, evidentment, és facilitar-los-ho al màxim.

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

PROVINCIANISME A INCA.....

PROVINCIANISME A INCA

Caps de família vagament feliços i paternals, qualche burgeseta generalment mare o germana i gent de diaris i televisions s'agombolen al Teatre Principal un dissabte del passat mes de juliol. Sona una cançó d'en Julio Iglesias amb el seu majestuós zumzum i, en comptes d'obrir-se un **videoclip** d'aquests plens de llenceria fina, s'obre el Congrés d'Unió Mallorquina després de tot un mes de notícies desmentides i d'articles polítics insincerament sincers. Es fa escàpola la lluita que, assistida pel recolzament dels diaris de Ciutat i seguida pel poble mallorquí amb la mateixa indiferència de qui es mira una revista endarrerida a la sala d'espera d'un dentista, alçura l'equilibri del Partit d'ençà l'anterior Congrés de l'Auditori. Un sector intitulat "**autocrític**" postulava més o manco que, encara amb el maquillatge incòlume, U.M., ancorat a mans d'AP-Balears, havia de canviar la seva credibilitat autonomista tot sortint-se a bastament de la glotofàgia d'en Biel Canyelles i els seus sequaços. Don Jeroni Albertí i els seus (i la seva) s'ho prengueren com una lluita pel control del Partit i no volgueren passar pel se-

dàs. Al Congrés anterior la crisi va prendre fua, don Jeroni dimití i el desordre assembleari va prendre massa embalum. La superioritat del nen de casa bona era refutable i tothom, qui amb més comiseració, qui amb més fermesa. s'adherí al populisme rendible de N'Antoni/Antonio Pons, batle d'Inca. I així, fent veure que l'estat d'U.M. millorava, el Congrés d'Inca, poblat de botiguers i secretàries amb aspecte de divorciats, elegí president Toni Pons. Resplendent i victoriós com un Sant Jordi però amb un discurs on podia llegir-s'hi l'opacitat d'idees més desesperant: parlà de la capitalitat de la Província (¿de qui?) i no-sé-què de foranitat de Mallorca. Acabà després el Congrés sense massa visques estentoris.

Al Partit que governa Inca li han preparat el seu futur. No sabem si, de passada, ens han preparat el nostre. Corren mals temps per a Inca. Les sabates s'ensorren, el Polígon Industrial s'estorba massa, els turistes no compren abrics de pell i els comerciants no s'uneixen empresarialment per a fer front a la competència incruent dels grans magatzems (actuals o futuribles).

La nostra dreta local, avesada ara i adés a fer una política de dinars d'estovalles de fil i coberts de plata i de begudes d'anyades mítiques en copes de cristall de Bohèmia, tot predicant aqueix regionalismes enemic acèrrim de la cultura i el progrés, amant malfaltís del folklorisme reaccionari i de la buidor ideològica, encarnat en la política vociferant d'exfranquistes sociològics, està fent dernes la més mínima possibilitat de redreçar la nostra ciutat donant a entendre que les grans decisions se'ns escapen ("és cosa de Madrid") i no n'hi ha més a fer que contemplar com passam de "**ciutat de la pell**" a exemple d'atracció semiturística esdevenint finalment un simple lloc de pas ple de carreteres i aeroports futuribles amb una terra foradada de camps de golf com un formatge francès.

Mentre UM-AP tracta de simultanejar amb massa pressa totes les seves habilitats polítiques, uns progressistes inquers aperduats i hermètics comencen a preparar el post-antoniponsisme tot guinyant els indecisos a deixar de romandre indiferents davant aquest producte esguerrat de les més elementals lleis econòmiques i civíques que fabrica la dreta local per a Inca.

Davant d'aquest desert d'eficàcia política, sectors d'esquerra albiraven una nova etapa l'any 91. Uns, a la fi gregaris, creuen que ens han de modernitzar la ciutat tal com es modernitza la nova Espanya; d'altres, amb la legitimació enyoradissa del derrotat, no volen ser iconoclastes

amb les seves respectives tradicions ja que fan una m,editació ètica de la política.

Davant la mediocritat encomanadissa dels actuals gestors locals, a banda de grolleres glotofàgies i d'anacrònics quinta-columnismes, les esquerres locals haurien

de encendre una reverent espelma a un futur menys escèptic i d'aprendre dels passats errors de dimensions domèstiques però insospitades.

TOMEU MALBECH

Pas Confraria Setmana Santa

DE QUAN N'INQUERET ARRIBA A INCA

M.Gràcia

En obrir la finestra ...
n'Inqueret descobreix un poble
que sembla una ciutat,
un territori que ben bé pot ser
un continent llunyà,
una mica perdut i mal explorat ...

Tot fregant-se els ulls tracta d'imaginar-se el que farà
en aquest lloc,
ara desconegut,
on no coneix ningú, i del qual sols té referències vagues...

Els deserts i silenciosos carrers d'ahir
avui són inundats per una misteriosa emanació de vida
i un deliciós encantament ha omplert la gent
de ventures i alegries

Tots passen fent voltes,
perduts sota dubtoses màscares,
llançant serpentines i paperí al ritme d'animoses danses.

No és cert!

Jo somnio!

... I en tancar la finestra es fa un silenci total ...

tot s'acluca, tot dorm, tot calla ...

continuarà ...

III CERTAMEN JUVENIL DE RELAT CURT I POESIA DE LA CIUTAT D'INCA

El Consell Local de la Joventut d'Inca (C.L.J.I.) en Sessió Extraordinària celebrada el dia 24 de Gener de 1.989, acorda convocar el III CERTAMEN JUVENIL DE RELAT CURT Y POESIA DE LA CIUTAT D'INCA, de conformitat amb les següents:

BASES

- 1.- Hi podran concórrer tots els autors que ho desitgen, amb edat no superior als 30 anys.
- 2.- Les obres que es presentin al certamen hauran de ser originals i inèdites, redactades en llengua catalana, amb un límit d'extensió de 20 folis. El tema serà lliure.
- 3.- Els originals es presentaran per triplicat, en foli corrent, mecanografiats a doble espai i per una sola cara, perfectament legibles. A la portada es consignarà el títol i lema, amb aquest lema es presentarà un sobre apart, a l'interior del qual hi haurà el nom, cognoms, adreça i telèfon de l'autor.
- 4.- El Consell Local de la Joventut d'Inca otorgarà un primer premi de 50.000 Ptes. per les obres de Relat Curt, així com per les obres de Poesia.
- 5.- El Jurat serà designat pel C.L.J.I. i estarà compost per persones de reconeguda solvència en el món literari. El jurat podrà declarar desert el premi, si així ho creu convenient. El membres del jurat no podran prendre part al certamen.

- 6.- El termini d'admissió de les obres acabarà el 12 d'Abril de 1.989. El lloc de presentació serà a l'Ajuntament d'Inca (Plaça d'Espanya, 1 - 07300 INCA). S'admetran els originals que arribin per correu, sempre que la data d'expedició no sigui posterior al dit dia 12 d'Abril.
- 7.- Els treballs no premiats podran esser retirats, prèvia presentació de la deguda acreditació i en el termini d'un mes a partir de la data d'adjudicació del premi. El C.L.J.I. declina tota responsabilitat sobre la custòdia dels esmentats treballs.
- 8.- Una vegada presentats els originals, aquests no podran esser retirats pel seu autor per fer-hi correccions o ampliar-ne el text, així com tampoc renunciar al premi.
- 9.- El Jurat podrà resoldre inapel·lablement totes aquelles qüestions no estipulades en aquestes bases.
- 10.- Els guanyadors del Certamen es donaran a conèixer durant la celebració d'un acte públic dins el mes d'Abril, així com a la difusió de les obres.
- 11.- El simple fet de presentar treballs en aquest certamen presuposa l'acceptació d'aquestes bases.

cada setmana té un **dijous**

Orquestra Simfònica de Balears

«Ciutat de Palma»
Director: Luis Romáñez

ES CONVOQUEN PROVES D'APTITUD PER COBRIR LES
PLACES DE:

- Violins ■ Violoncel·los ■ Flauta/Flautí ■ Oboè ■ Fagot
- Trompeta ■ Percusió/Tímbal ■ Violes ■ Contrabaixos
- Clarinet ■ Trompa ■ Trombó

Les audicions tendran lloc: del 10 al 16 d'Abril 89

Per a més informació:

Secretaria de la Fundació Pública de les Illes Balears per a la Música - Telèfon (971) 71 11 39 C/ Sant Felip n.º 8 - A Ciutat de Mallorca

CONEIXEM ELS PACTES INTERNACIONALS DE DRETS HUMANS?

La Declaració Universal dels Drets Humans és el fruit madur de tota una història de lluites i conquestes (1). Però **no és un punt i final**, quelcom definitiu i acabat d'una vegada per totes, com potser pensa molta gent. Els drets humans s'han anat ampliant i perfeccionant tot al llarg d'aquests darrers anys, a mesura que creixia dins la societat la consciència de la dignitat humana, anaven entrant amb força dins l'escena de la política mundial els països del Tercer Món com a conseqüència de la descolonització (anys 60), i «s'humanitzava» el Dret internacional superant l'individualisme i promovent una justícia social que solament és possible si arriba a tots els homes i a tots els pobles.

La Comissió de Drets Humans de les Nacions Unides, una vegada aprovada la Declaració, va seguir treballant, sobretot de cara a aconseguir una força més vinculant per part dels Estats signataris de la Declaració. Fruit d'aquest treball són els Pactes (Covenant) aprovats per l'Assemblea general el 16 de desembre de 1966: el **Pacte Internacional de drets econòmics, socials i culturals** i el **Pacte Internacional de drets civils i polítics**. Els dos pactes varen ser completats amb un protocol facultatiu.

En els Pactes hi trobam importants aspectes nous, fins i tot **Nous drets** que no es trobaven a la Declaració. Com el dret a l'**autodeterminació dels pobles**, i el dret de cada poble a **disposar de les seves riqueses naturals** (Art. 1, ap. 1 i 2). El Pacte sobre drets civils i polítics afegeix el dret a la **vaga** (Art. 8), i una disposició nova que protegeix les **minorïes ètniques, religioses o lingüístiques** (Art. 27). També és nova la **prohibició de fer propaganda a favor de la guerra** i tota apologia de l'odi nacional, racial o religiós (Art. 27).

Un factor nou i de gran importància per assegurar la realització pràctica dels drets humans l'introdueix el **Protocol facultatiu**, que atorga al Comitè de Drets Humans, establert a l'art. 28 del Pacte sobre drets civils i polítics, la **facultat de rebre i considerar comunicacions d'individus que es sentin víctimes de violacions de drets humans**. D'aquesta manera queda, finalment, ben clar que «la protecció dels drets humans» i les llibertats fonamentals constitueix una qüestió essencialment internacional» (A. Verdross, *Derecho internacional público*, pàg. 505). En aquest sentit pot ser interessant conèixer l'Article 4, ap. 2: «En un termini de sis mesos, aquest Estat (del qual s'afirma que ha violat les disposicions del Pacte) haurà de presentar al Comitè per escrit, explicacions o declaracions en les quals aclareixi l'assumpte, i es senyalin les mesures que eventualment hagi pres al respecte».

Dins la brevetat que imposa l'espai d'un article oferim les Declaracions i Convenis més importants que han anat sortint de les Nacions Unides, i que poden ajudar a veure com la Declaració Universal dels Drets Humans, tot i essent un moment culminant del progrés humanista, ha tingut una continuïtat de reflexió i aprofundiment.

- Declaració sobre els drets del nin (1959).
- Declaració sobre la eliminació de qualsevol forma de discriminació racial (1963).
- Declaració sobre la eliminació de la discriminació respecte a la dona (1967).
- Convenció relativa a l'estatut de refugiats (1951).
- Convenció sobre els drets polítics de la dona (1953).
- Convenció sobre l'estatut dels apàtrides (1954).
- Convenció relativa a l'eliminació de totes les formes de discriminació racial (1965).

Voldria acabar citant unes paraules que crec reflexen un estat d'opinió bastant general quan es parla de drets humans: «Es evidente que para el hombre de la calle, potencial ciudadano del mundo, el contraste que notoriamente existe entre la serie de declaraciones y convenciones de la O.N.U. sobre derechos humanos y la realidad jurídica existente en muchos Estados

miembros no puede dejar de producir escepticismo, cuando no desaliento... Un cierto sentimiento de decepción en amplios círculos de la humanidad, cuyos derechos se ven ignorados o conculcados, es tanto más comprensible cuanto más rotunda y reiterada es la proclamación teórica y solemne de tales derechos» (Antonio Truyol, *Los derechos humanos*, pág. 40). Es per això que es fa **absolutament necessària** la participació ben activa de tots per fer efectius els drets humans. La seva defensa i promoció no pot ser cosa d'uns quans aficionats o dels professionals del dret. És entre tots que hem de humanitzar l'Estat que, com tot poder, tendeix sempre a l'absolutisme, a creure's superior a la persona, en lloc de ser-ne servidor i protector.

Les Declaracions i els Pactes tenen el mèrit d'existir, que ja és molt. Però de poc serviria la seva existència si no la fèssim caminar.

Pep Noguera

(1) Veure article «Coneixem els Drets Humans?» del n° 2 d'aquesta revista.

PEP GARCIA, PRESIDENT

PEP GARCIA: EL CONSTÀNCIA ACTUALMENT NOMÉS TÉ AFECCIÓ PER A JUGAR A 1ª REGIONAL.

Amb un poc de retard, per mor de canvis de darrera hora, poguérem parlar amb el nostre personatge, exponent d'una entitat que ha donat molta de glòria als avant-passats. Del Molí Vell anàrem al Camp Nou.

Pep Joaquín Garcia Cerdan de cinquanta-dos anys d'edat, natural d'Elda (Alacant), de professió industrial de panaderia, casat, pare d'un fill. Fa quaranta-vuit anys que és amb nosaltres l'actual president del CD Constància.

- Quants d'anys de president del Constància?

- Amb aquesta seran tres temporades. Abans vaig ésser vicepresident, en la directiva que presidí en Jordi Cerdà.

- Hi entén el president del Constància de futbol?

- Con un afeccionat qualsevol, perquè cadascú el veu, el futbol, d'una manera, el que passa és que jo estic més prop de la secretaria tècnica, i

la paraula d'un president és la darrera que s'escolta.

- Què el motivà a entrar en el món del futbol?

- En això del futbol un s'hi afixa i si li demanes el perquè no ho sap. En el meu cas vingué un company i em parlà d'entrar en la directiva. Llavors jo no estava molt be de salut, no podia fer feina. A poc a poc vaig anar fent, aguantant la nau, fins arribar a ser president.

- Quin balanç en fa?

- M'hagués agradat que el Constància fes primer cada temporada, salvar la categoria de 2ª B i enguany anar endavant. Vull el millor per el meu equip, però hem de reconèixer que actualment el Constància només té afecció per jugar a 1ª regional, i crec que si a naltizam les coses, no m'equivoc.

- Que s'ha de menestar per ésser president d'un club històric

com el Constància? Coneixements, doblers.....?

- El que és menester per ésser president del Constància i supòs que de qualsevol club, es ésser un poc sord per segons quines coses, no sentir-les. Tenir una situació econòmica suficient per poder enfrontar segons quines despeses i fer-se directiu d'una entitat no si ha d'anar amb la idea d'arreplegar aquests doblers, s'hi ha d'anar disposat a gastar-los. Consider que per poder ésser directiu del Constància li ha de costar dues-centes mil pessetes per temporada, si no no s'hi ha de fer. I si a un directiu li costa dues-centes mil pessetes, a un president és ben just que li costi un milió.

- Tal volta un dels defectes de l'actual president del Constància, Pep Garcia, és la seva franquesa, la qual pot haver creat enemistats i soledats.

- Jo tenc un natural que no sé dir mentides, no sé enrevoltar a les coses. A una persona m'agrada dir-li a la cara, i llavors si l'he de convidar a sopar la convidit, però jo no m'he d'agregar de res. Des que sóc el president del Constància si hagues estat un

"cantamañanas" "cuentista", un "golfo", tendria més amics que no tenc, els tendria contens i fotuts. Pel natural que tenc hi ha hagut directius que els he disgustat per dir les veritats.

- No ha sabut voltar-se de gent de futbol?

- A mí m'hagués agradat enrevoltarme de gent de futbol, però casualment aquesta a Inca ha donat l'espalla al Constància. Tal volta no els agrat com a president. Amb en Jordi Cerdà passà el mateix. Això és un mal vell. Hi ha hagut jugadors que han jugat amb el Constància no els darrers que tenen trenta-cinc anys, que encara són novells, sinó els que en tenen cinquanta i seixanta que no s'han acostat per col·laborar i dur els seus sebres al futbol.

- A les assemblees de socis no hi va quasi ningú. L'han abandonat?

- L'any passat, quan vàrem pujar a segona divisió vàrem ésser unes dues-centes cinquanta persones. Fou la vegada que hi ha hagut més gent, però el corrent és que hi vagin trenta persones. Ara bé aquests afeccionats han abandonat el Constància moralment i econòmicament, però de

boca no, ja que el di-lluns demanen que ha fet l'equip. Afeccionats de café en queden molts!

- Per què no es presentà altre candidat a president?

- A mí em queda un any més i vaig prometre i comprometre de ser president quatre anys del Constància. No sé els doblers que hem costarà, no m'he aturat a mirar-ho, però jo seré quatre anys president. Ara bé, si surt un senyor que ho vulgui ser li donaré el càrrec automàticament.

- Està cansat d'ésser president?

- No estic cansat, m'agrada moltíssim, pas molt de gust. No vol dir per ésser president, si només fos un vocal de la directiva també estaria encantat. M'agrada molt aquest ambient del futbol Tens unes preocupacions, que en el meu cas, que pràcticament estic jubilat per la meua malaltia, en distreu molt.

- Se sent abandonat pels companys que han deixat la directiva?

- No em sent abandonat. Jo sempre he dit que "a rey muerto, rey puesto". Jo, per exemple, si present la dimissió i no en surt cap sempre hi

haurà una gestora per anar endavant. És el cas de l'Atlètic Balears, Poblense, Santa Ponça. El Constància no desapareixerà.

- No pensa presentar-se a la reelecció?

- No, no crec que m'hi present. No vol dir que el que entri si em necessita, no li ajudi en tot el que he après. Després de quatre anys de president consider que ha d'entrar gent nova. Tenim ara quatre o cinc directius que no tenen més de vint-i-cinc anys. Aquesta gent ha d'agafar el timó del Constància.

- És greu la situació del Constància?

El Constància per ésser del poble d'Inca, i per tenir l'afecció que té és greu. El que passa és que qualsevol club parla de cents de milions de dèficit i no ho trobam greu, i en canvi el Constància té un dèficit de la temporada passada de vint-i-cinc milions, que no són tants, i ho trobam greu. A la situació la qualificaria de preocupant.

- Es pot arreglar aquesta situació? Com?

- Quan pujarem a segona divisió, a pesar de fer 843 socis, vaig

quedar defraudat perquè pensava que haviem d'arreglar quinze milions i se n'arreglaren deu. Aquests cinc milions que no s'arreglaren foren el dèficit de la temporada passada a segona divisió. Enguany a tercera s'ha fixat gent magra, mirant de reduir el dèficit. I si quatre o cinc jugadors cobren més, és perquè tenen el contracte de l'anterior campanya. En aquests senyors els havia donat paraula i no els he volgut fer una mala jugada. Ara bé, l'any que ve es mirarà de fer un bon equip, però res de figures. Necessitam gent que vulgui treballar per fer futbol, no per cobrar. El Constància si només pot tenir un pressupost de vuit milions no l'ha de fer de nou. Inca actualment, només té afecció per a jugar a primera regional. El taquillatge de cinquanta

mil pessetes i tres-cents socis demostren el que dic.

- En les èpoques d'esplendor el club es basava en jugadors d'Inca. Com es troba la pedrera inquera?

- Fa molta estona que no ha sortit cap jugador com en Corró, Llompart, Llabrés, en el seu temps. El jugador d'avui quan té quinze anys puja be, però als devuit li agrada més el vici. Es perd el setanta-cinc per cent dels jugadors de la pedrera.

- Per què no es potencia un sol equip juvenil?

- Si es fes una pinya dels tres clubs base d'Inca, el Juventut d'Inca, el Beat Ramon Llull i el Juventut Sallista, i fessin feina pel Constància

cia, sí es podria crear. D'aquí el Constància tendria un equip bo a categoria nacional i una bona pedrera, però cadascú estira pel seu vent. Cada club té tres o quatre jugadors que destaquen i que duen els pes de l'equip, però els dotze junts podrien formar un bon equip. Qui paga els plats romputs és el poble i el Constància. No es fa un equip, i així no es pot fer una pedrera com pertoca.

- La situació del Constància ha tocat fons, tant en l'aspecte econòmic com esportiu?

- No, l'entitat del

Constància no pot tocar mai fons, sempre hi haurà qualcú que se'n farà càrrec del club. Tenim una afecció que estima més anar-se'n, però qualque dia tornaran a anar al futbol, tal volta perquè el Constància vagi endavant o bé perquè sigui més atractiu del que és ara.

- De les institucions que ens diu?

- S'han portat admirablement amb noltros. No tenc queixa.

- I les instal·lacions municipals?

- Si la ciutat ten-

gués unes instal·lacions municipals, el club en lloc d'invertir damunt un camp que no és seu, li hagués convengut anar a un camp municipal. L'Ajuntament que faci un camp municipal i doni prioritat al Constància per usar-lo, com és el cas de Sa Pobla!. Però si l'Ajuntament d'Inca no té un camp municipal, així com toca tenir, (a més de mig Mallorca el tenen), no hi podem fer res. Si el tengués amb tota possibilitat hi jugarien, i no fariem inversions al Nou Camp.

Pere Castelló

Cooperativa Pagesa de Mallorca

Avinguda dels Reis Catòlics, 53

INCA Mallorca Tel 503124

FÀBRICA D'ARTICLES DE PELL
guants

bosses

peces de vestit

i marroquineria en general

Gran Via de Colón

INCA

Telèfon 50 19 00

LLORENÇ VIVES I MIR
ANTONI VIVES I MIR

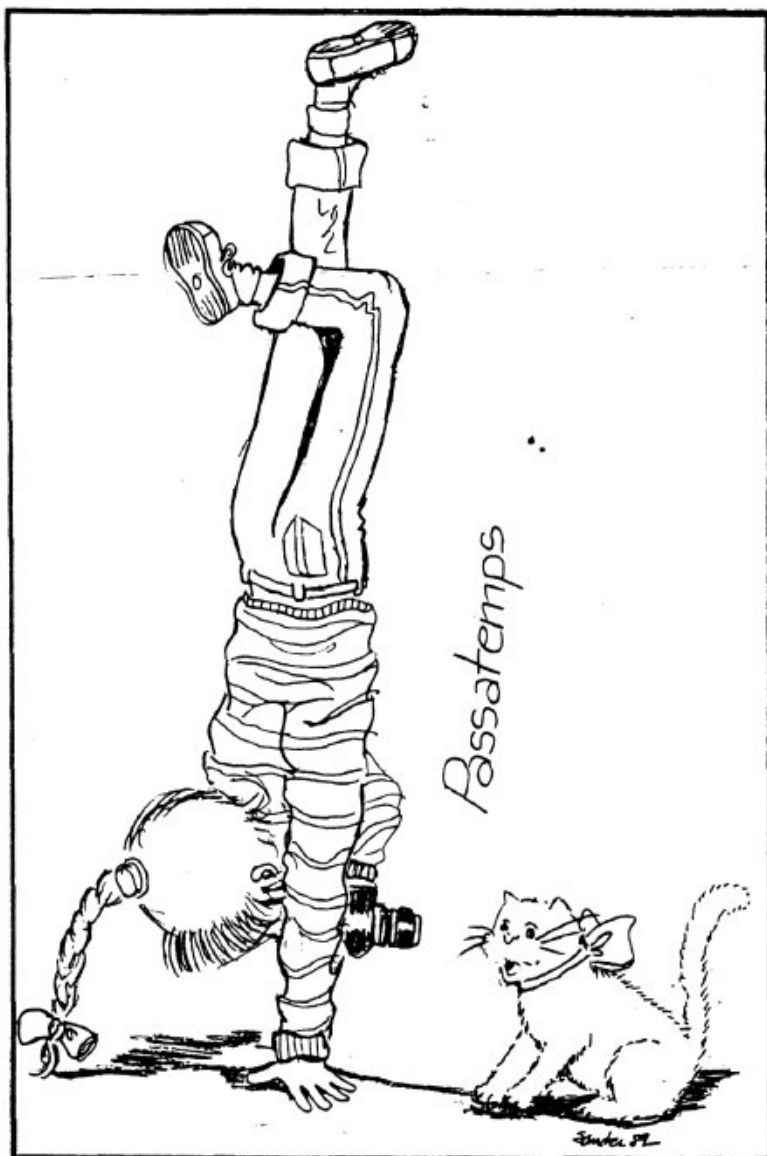
ASSEURANCES

ASSESSORAMENT

ECONOMIC, CONTABLE
I FISCAL

CARRER MAJOR, 20
TELÈFON 50 48 66 - INCA

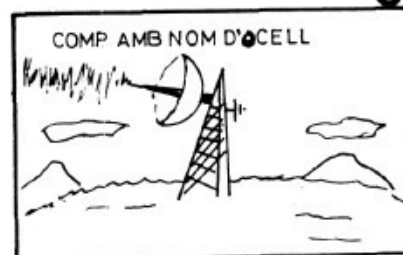

Solució del darrer número

ANTONI PONS

ieroglific

LOGIOL
solució:

SOPA DE LLETRES

CERCA 15 NOMS D'OCELLS

Manel

LA BONA CUINA

CUIXA DE MÈ AMB MONGETES BLANQUES

Per a 6 persones.

Ingredients:

1 cuixa de mè d'1'400 Kg.
2 cebes trossejades grosses.
1 dl. d'oli.
500 g. de mongetes blanques.
6 tomàtiques de ramellet xapades per la meitat.
1 cabeça d'allis sencera i neta.
½ tassó de vi blanc.
80 g. de sobressada tallada en daus.
80 g. de camaiot tallat en daus.
80 g. de xulla.
2 dl. de salsa de tomàtiga.
1 ceba capolada per a les mongetes.

Condiments:

Farigola, orenga, llorer, sal i pebre blanc.

Elaboració:

Preparau la cuixa; desnossau-la, fermau-la amb una cordellina, assaonau-la amb la sal i pebre, fregau-la per tots costats amb suc de llimona i llavors amb la fari-

gola i l'orenga.

Al seu costat, posau-hi la ceba, la tomàtiga, el llorer i els alls.

Brufau-ho amb l'oli, posau-ho al forn i girau-ho de tant en tant per tal que la cocció sigui completa. Enmig de la cocció, afegiu-hi el vi.

Després d'haver-les tengudes devers 18 hores en remull en aigua freda, posau les mongetes a una cassola també amb aigua freda, al foc, i quan hi arrenqui el bull, baratau-hi l'aigua.

Deixau-les hi coure, tot "regirant-les" de tant en tant amb un poc d'aigua freda, i llavors assaonau-les.

Ofegau la xulla tallada en daus petits, afegiu-hi la ceba capolada i deixau-ho ofegar.

Incorporau-hi la sobressada i el camaiot, remanau-ho un parell de vegades, afegiu-hi la tomàtiga i deixa-ho coure uns minuts.

Quan les mongetes siguin cuites, llevau-ne un poc de brou i incorporau-hi

el fons anterior. Llavors, deixau-les hi coure devers 10 minuts i tastau-ne el punt de sal.

Un cop cuita la cuixa, treis-la i feis-ne el suc fent-lo passar pel "passa-purés" primer i per un colador fi llavors.

Llevau-li la cordellina i feis-la trossos. Reservau-la amb un poc del seu suc.

Serviu-la ben calenta, brufada per damunt amb el seu suc.

Les mongetes, serviu-les a part, a una altra cassola i, si ho voleu, amb unes patates tallades en daus, tot i que les mongetes ja tenen fècula de guarnició.

NUEVO CAJERO AUTOMÁTICO EN INCA

Para un mejor servicio a
nuestros clientes, hemos
Incorporado a nuestra red
de Cajeros Automáticos
Tarjeta "SA NOSTRA", un
nuevo cajero en:
Inca
Cl. Jaime Armengol, 69

COMODA, FACIL, SEGURA, RAPIDA, ACTUAL.

CAJA DE BALEARES
"SA NOSTRA"

RIO GRANDE
FORAGE

ALTON

PIK

